

«българытъ за чужды, защото по-многого въ тѣзи
«орда бѣхъ ваши братья славени, които и до
«днесъ вардѣхъ своята народность, когато, напро-
«тивъ, отъ чуждеплеменницѣтъ нищо не останѣ.
«Еще твърдѣ е за забѣлѣване, че сичкытъ наз-
«ванія на градове, предѣлы, рѣкы и селенія, въ
«мѣстата завладѣны отъ дунавскытъ болгары, сѣ
«Славенскы.» И тъй, като отхвърлимъ предполо-
«женіята, какъвъ фактъ ще получимъ? — «Бъл-
гарытъ сѣ славенско племе.»

Оттука можемъ да заключимъ, че преди да са
отцѣпѣхъ дунавскытъ болгары отъ останѣлитѣ на
Волга или отъ Камскытъ болгары, несумѣнно тѣ
сѣставахъ цѣло едно племе отъ славенскый родъ⁽¹²⁾; за туй първытъ по-лесно са слѣхъ съ балканскы-
тъ или трако-мизійскы славены, а другытъ са по-
гълпѣхъ отъ татаро-монголскыя элементъ или сѣв-
сѣмъ са потурчихъ, като прѣхъ мохаметанската
вѣра, тъй какъто останѣлитѣ отъ тѣхъ са по-
русихъ. —

Колкото за производството на Българското име,
ный вѣрно сподѣлямы мнѣніето на извѣстныя рус-
скый историкъ, Булгаринъ, който пише: че назва-
ніето болгары или болгары е разваленото, искры-
вено отъ чуждоземнытъ писатели славенско прозва-
ніе — *Волары*, т. е. жители *приволскы*. *Волохы*,⁽¹³⁾

(12) Споредъ истаго Григорьева, пакъ тамъ, намѣрва-
мы не едно или двѣ, но нѣколко племена българскы, като:
собственно болгары *приволскы*, б. *сребърны* (нукратскы),
б. *тимитюзы*, б. *иершманскы*, б. *хвалисеки*, *хвалисы*
или *нижни*. — За сичкытъ глед. по-нататкъ въ исторіята
на българытъ.

(13) Слѣщійтъ Несторъ нарича и Френцытъ и Италян-